

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Torben Hansen som ordfører.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Da regeringen i efteråret sendte klimatilpasningsstrategien ud til høring, var kritikken hård. Kritikken gik på, at den var uden mål, uden konkrete handlinger, at den var uden finansiering og uden en helt overordnet planmæssig tilgang til et uhyre vedkommende og vigtigt problem. Men det positive er dog, at regeringen, som vi også lige har fået afklaret, med en klimatilpasningsstrategi er nået til det punkt, hvor klimaforandringerne anerkendes og åbenbart ikke længere er kejserens nye klæder, som en tidligere finansminister udtrykte det for et par år siden.

Det næste, som man kunne have forventet efter en høringsfase, hvor alt, hvad der kan krybe og gå, har været ude at give deres besyv med, var, at der så blev lyttet bare en anelse til de mange, synes jeg, yderst relevante indlæg. Kommunernes Landsforening efterspørger eksempelvis en mere handlingsorienteret strategi, og at strategien forholder sig betydeligt mere til konsekvenserne. Det ser ikke ud til at være sket, og der er da heller ikke sket de store ændringer i den endelige strategi i forhold til udkastet. Socialdemokratiet synes, det er ærgerligt, at regeringen ikke i højere grad har lyttet til dem, som man rent faktisk har ulejlighed med at skulle forholde sig til den her strategi.

Vi har allerede set de første konsekvenser, som mærkes i den almindelige danskers hverdag: ekstrem regn om sommeren, nogle kalder det monsterregn, som giver oversvømmelse i kældrene, inde i stuerne hos den enkelte, på gaderne, og hvor fortyndet spildevand sejler rundt i gader og stræder og i søer og åer.

I tilpasningsstrategien er regeringens udgangspunkt, at det sker via ad hoc-tilpasninger. Det synes Socialdemokratiet ikke er tilstrækkeligt. Der er helt afgørende behov for en målrettet indsats, der både anviser handling på kort og på lang sigt – det gælder vandafstrømning, kloakreovering, naturlig opstemning – og et arbejde, der skal ske i meget tæt samarbejde med kommunerne.

I mit tidligere arbejde var jeg i en håndværkerafdeling, og der var der et bestemt motto: Vis

vand vejen; vand volder vanskeligheder. Det er håndværkerens motto, når det drejer sig om byggeri. Det burde reelt også være retningsgivende for hele den her klimaindsats. Den generelle naturindsats med etablering af vådområder, søer, enge osv. skal selvfølgelig sammen tænkes med hele den her vandcyklus. Det stiller store krav til planlægningen. Det gælder for sammenhængende naturområder, vandveje osv. Socialdemokraterne ser ikke redskaberne til det i den her tilpasningsstrategi, og man må jo reelt også fortolke høringssvarene i den retning, at der simpelt hen mangler et overordnet samarbejde på tværs af kommunegrænserne.

Derfor skal der udarbejdes sammenhængende planer, der både indeholder vandstrømme, kloakreovering og naturlig opstemning samt en sammenhængende og robust naturplan – en sammenhængende og robust naturplan, der vil styrke naturens modstandskraft eller robusthed over for klimaforandringer, og som også vil gøre det muligt for de arter, der kommer i klemme, at flytte sig, når forudsætningerne ændrer sig.

Det er ikke nok med ad hoc, som faktisk er et af de mest brugte udtryk i hele klimastrategien. Udtrykket ad hoc bliver faktisk brugt 26 gange. Det er også faldet eksempelvis Dansk Industri for brystet. Jeg vil gerne citere fra Dansk Industris høringssvar:

»Den megen omtale af »ad hoc« i denne strategi giver imidlertid anledning til en vis bekymring for, at beslutningen om rettidige investeringer, der har et 30-100 årigt sigte, ikke bliver truffet.«

Det er rent faktisk, hvad Dansk Industri siger om det her.

Det er også helt afgørende for Socialdemokratiet, at der bliver taget drastiske initiativer, der ikke øger udvaskningen af næringsstoffer, der ikke øger udvaskningen af pesticider til grundvand, søer, fjorde osv. Det går allerede den forkerte vej. Det kan vi se med pesticidforbruget, og de øgede vandmængder giver allerede nu anledning til meget stor bekymring for, hvad der i de kommende somre vil ske med udvaskningen af kvælstof og fosfor fra landbruget. Det havde været naturligt at have alt dette med i en klimatilpasningsstrategi. Det er det ikke.

Det er fint nok med et tværgående koordinationsforum, det er fint nok med en internetportal, og det er fint nok med et videntcenter, men på de helt afgørende punkter stiller strategien desværre kun spørgsmål og giver ikke specielt mange svar og er slet ikke det dokument, der